

חברות תירוש וענבה לחפזו על פני התל-מים התחוחים. חברי-המושב התבוננו בהם בעיניים מושפלות. הזעקה של היום הקודם הפכה ללחש רחוק: "אדמה! אדמה!"

עות ביום ומעלה. אולם הם לא התלוננו: הם היו בטוחים כי הטורח כדאי, כי אירגון נם עתיד להפוך לאירגון המהולל ביותר במדינה.

קומה ושחום, שהציג את עצמו כנציג אנשי-הדת התורכיים, ציטט, ליתר בטחון, כמה פסוקים מן הקוראן הקדוש, ביקש מן ה"אורחים הנכבדים לפרט את מטרת-ביקורם.

העבירו את הידיעות העולמיות לעתונות המקומיות.

חוסר ידיעה גרר חוסר ידיעה: איש לא שם לב לכך שבשבוע שעבר הקימה סוכנות-הידיעות הבריטית רויטרס סניף מקומי חדש בארצות-ערב, התקשרה לצורך זה עם סוכנות הידיעות הערבית, שהוקמה על ידי מנגנון התעמולה של הליגה הערבית, מיד לאחר מלחמת-העצמאות. הוחלט להעביר את כל הידיעות של רויטרס לקהיר, לתרגמן לערבית, להפיץ אותן משם לעתונות ולתחנות-השידור. מאידך נקבע כי כל הידיעות המקומיות ילוקטו על ידי סוכנות הידיעות הערבית, יועברו למרכזי רויטרס בעולם.

חינוך

המשך העיסוק

בבית-הספר החקלאי כדורי קיימת מסורת של גילוח-הסירים והשקעת פעמון בית-הספר בבאר עמוקה. בבית-הספר האריסטוקרטי איטון שבאנגליה הפכו למסורת משחקי הכדורגל הפרועים, הנערכים בבוקר עמוק. בבית-הספר המקצועי התלאביבי שבח יצר אף הוא מסורת מיוחדת במינה: סכסוכים בלתי-

התישבות

"אדמה!"

השבוע, הופתעו יושבי רמלה על ידי השאון שהציף את רחובות-העיר הם פרצו החוצה, ולעיניהם נגלה מחזה מוזר: ארבעים גברים צעדו ברחובה הראשי של העיר. תחת משמרת חזק, זעקו בקצב: "אדמה! אדמה! אדמה!" היה זה שיאה של פרשה כאובה, שהחלה

השלושה שוכנעו, השיבו על כל שאלותיו של הצעיר: כן, הם נשלחו על-ידי האחים המוסלמים. הם עומדים להקים סניף לאירגון נם בתורכיה, לשדל את ממשלתה להצטרף אל ארצות-ערב במפעל משותף של הטלת היהודים הימה.

הצעיר הודה להם, הבטיח לקשרם עם חוגים ממשלתיים, אחר מיהר אל הטלפון הקרוב ביותר: הוא לא היה אלא עתונאי ורני שהצליח לזכות בראיון סנסאציוני.

תגובה מהירה. כאשר הופיע הראיון בעתונות התורכית, הגיבו השלטונות במהירות: למחרת בבוקר הועברו שני חובשי-הכפיות ולובשי-החליפה תחת משמרת שוטרים אל שדה-התעופה. שם חיכה להם המטוס המפליג לעיראק.

סילוקם של שלושת האורחים מבגדאד הוסבר על-ידי השלטונות בקצה: איגוד האחים המוסלמים נתמך על-ידי הקומוניסטים — ותורכיה אינה אוהבת קומוניסטים. הנימוק האמיתי, הפרושי-ראלי, לא פורסם ברבים: ממשלת-אנקרה רצתה לשמור על יחסים תקינים גם עם ארצות-ערב.

משמעותו של צעד זה לא היתה מסחרית בלבד: השותפות בין רויטרס ושופר-התעמולה של הליגה נתמכה בפועל על ידי משרד-המושבות הבריטי, העמידה את ישראל בפני סכנה רצינית — סכנה של שיגשוג התעמולה הערבית, הפצתה אף לסינות העולם הגידחות ביותר.

יחסים מרחביים

שלושה שסולקו

בשבוע שעבר, כאשר חזר הציר התורכית, ספקאט איסטאנאלי לישראל, היללו כל מכריזי את יחסו האוהד לארץ וליושביה, התנבאו להידור-יחסים נוסף בין שתי המדינות.

השבוע החלה הנבואה להתאמת: ידיעות מתורכיה, שסיפרו על פרשה מזרח-קומית, העידו כמאה עדים כי ממשלת אנקרה ואי-שנים תורכיים רבים מגלים יחס חיובי כלפי ישראל.

לפני שבועות מספר קיבלו כמה אנשי-דת מוסלמיים באנקרה מברקים דחופים מבגדאד. נוסח המברקים היה אחיד: "שלושה מראשי הליגה להצלת פלשתינה עומדים להגיע לתורכיה לשיחות רשמיות. דאגו לקבל את פניהם כראוי."

מקבלי-המברקים היו נאמנים לממשלתם יותר מאשר לאחיהם המוסלמים הרחוקים. הם מיהרו לתחנת-המשטרה הקרובה ביותר, מסרו את המברקים לשלטונות.

הבולשת התורכית תהתה על קנקנה של הליגה להצלת פלשתינה. גילתה במהרה כי

גדנ"ע

הארגון המהולל ביותר

הנוער הישראלי אינו נרתע מפני כל — ועל אחת כמה וכמה שאין הוא נרתע מפני השמצות.

הגדנ"ע שימש בתודשים האחרונים הוכחה חיה לכך. לאחר שורת אסונות שאירעו ב"ע"ת מסעות ואימונים, הפך אירגון החינוך ה"טרם-צבאי בישראל לאירגון המושמך ביותר במדינה (העולם הזה 679). הוא הואשם בכל — החל מחוסר-אחריות וכלה בפאשיזם. אבל הגדנ"ע לא נרתע, המשיך בעבודת הגמ"לים של אימון-הנוער, גיבוש בני עשרות ארצות לגוף ישראלי אחיד, בריא כגופו ובנפשו.

אולם מפקדי הגדנ"ע ידעו היטב כי העמי"דה האיתנה במקום אחד לא תביא אותם לי"שום מקום, הצעירו בשבוע שעבר את אירגון גם קדימה: ציוד כבד של חיל ההנדסה יצא

מועצת שובתי שבה

בספרייה מקצועית, ספרית-ילדים

פוסקים בין ההנהלה והתלמידים.

המסורת נמשכה גם השבוע, כאשר הושב"תו הלימודים על-ידי המדריכים המקצועיים. סיבת-ההשבתה: החלטת-ההנהלה לרשום כל כלי-עבודה שיעלם מבתי-המלאכה על חשבון המדריך האחראי.

שש מאות תלמידי-בית הספר לא התעניינו בסכסוך, או בכלי-העבודה. הם רצו רק דבר אחד: להמשיך ללמוד, לקבל את השתלמותם המקצועית כסידרה. נציגיהם התכנסו ל"מועצה סוערת, דרשו מן ההנהלה והמדריכים לחדש את הלימודים.

שתי טענות. מנהל בית הספר, אנדרה מרסו, התעלם מכל הדרישות, הטיח בתלמידי דים שתי טענות, שלא היו קשורות בכלל ה"פרשה:

- אין הוא מכיר במועצת-התלמידים.
- התלמידים אינם יכולים להתכנס בלי רשותו.

חברי-המועצה לא נאותו לבקש כל רשות מן המנהל. להיפך, הם הטיחו כנגדו מבול של האשמות: במקום אין מספיק מדריכים. עשר מחרשות גדולות עומדות בבתי-המלאכה ללא ללא שימוש. פעילות תרבותית כמעט ו"אינה קיימת בבית-הספר. הספרייה מכילה ספרות-ילדים במקום ספרות מקצועית.

כתב העולם הזה, שנקלע לתוך מטר-ההאשמות ההדדיות, נדרש על ידי מרכוס לעזוב את המקום, קיבל נימוק קצר לכך: "התלמידים אינם רשאים להביע ידיעות. הם רק מסיתים למהומות."

סילוק העתונאים גישתו התקיפה של המ"נהל לא הועילו. השבוע היה ברור כי המסוררת המפוארת של שבח תימשך לפחות עוד שבועות רבים.

נצרת

רומיאו ויוליה

עורכי-הדין החיפאי הצעיר עמירם חרלף היה עייף, הוא חזר זה עתה מהצגת סילוה, עלה בכבוד לעבר ביתו אשר על פסגת-הכרמל. לא היה לו כל חשק לעסוק בענייני-משפטיים בשעת לילה כה מאוחרת, אולם הגורל, שחיכה לו בפתח-ביתו, בדמות קבוצת-ערבים, שבאו במונית מעפולה, רצה אחרת.

כעבור שעה קלה כבר ישב עמירם בין אורחי האזין מפי אחד מהם, נומי מחמוד אבי דבאי, לפרשה מיוחדת במינה — פרשה, אשר היתה יכולה לשמש השראה מצויינת ליויליאם שייקספיר, שעה שכתב את רומיאו ויוליה.

עוד לפני שלוש שנים, כאשר החכירה הקרן הקיימת 2000 דונאם של אדמת-גבעות לחב"רות המניורות ענבה ויתרוש בשטחי ענבה, גמזו ודניאל. כן הוחכרו לשתי חברות-הכרמים 1000 דונאם משטחי-הפלחה של כפר שמואל, שעובדו וסולקו בידי אנשי-המושב.

חברי-המושב נסערו, מחו בכל תוקף על גילת אדמתם היקרה, אולם קרן-הקיימת קטטה בעמדה תקיפה, הכריחה אותם לחתום על חוזה עם החברות, הרגיעה אותם בהב"טחה מקסימה: הכרמים שיינטעו בשטח יתנו להם עבודה קבועה.

במקום כרמים, אכטיחים. הכרמים לא ניטעו. במקומם זרעו שתי החברות 450 דונאם באבטיחים ודגנים, דרשו בתוקף שחברי-המושב ימסרו להם את 550 הדונא"מים הנותרים. אנשי כפר שמואל סירבו, סילקו בכוח את הטרקטורים, שניסו לעלות על אדמתם.

כאן הוכיחה הקרן הקיימת כי היא יודעת לא רק ליישב, אלא גם לנשל: היא הגישה תביעה משפטית נגד כפר-שמואל, זכתה בדיון. הטרקטורים עלו על השדות ללא הפרעה.

עתה נותרה לאנשי-המושב רק דרך אחת: השימוש בכוח. הם העמיסו על עגלותיהם מחרשות-דיסקוס וסקי זבל כימי, יצאו לחרוש את שטח המריבה.

אולם לקרן הקיימת, המעודדת בדרך כלל פעילות חקלאית, לא היתה כל נטייה לתמוך במבצע-החרושי. להיפך, היא הזעיקה את משטרת רמלה הסמוכה, ביקשה ממנה לסלק את החקלאים הבלתי-קרואים.

השוטרים מילאו את הבקשה, הוליכו את אנשי כפר-שמואל בסך לתחנת-המש"טרה, החרימו את מצלמתו של צלם-עתונות, שהזעיק למקום. חברי המושב בילו את כל היום בכתאי-הכלא, אך שוחררו לפנות ערב: כפר-שמואל שוכן על הגבול הירדני, זקוק לשמירה מוגברת.

אנשי חברת ענבה ניסו לרכך את רושם הפעולה המשטרית, טענו בפני העתונאים שתי טענות עיקריות.

• כפר שמואל קיבל מן הקרן הקיימת את כל מיכסת האדמה המגיעה לו. אדמת-המריבה אינה שייכת לאיש.

• האדמה ניתנה לחברות הפרטיות תמורת 700 הדונמים שנקלטו מהם, נמסרו לקיבוץ שעלבים.

למחרת היום המשיכו הטרקטורים של

ועד כפר שמואל

בתלם תחוח, מבט יאוש

לאישם, החל להכין את השטח לכנס-סוכות ארצי של הגדנ"ע.

היכרות מקרוב. אולם הכנס — הראשון מסוגו בארץ — היה רק חלק מן התוכנית הגדולה. בה גדולה, בד בבד אתו יקויים גם יום-ההורים והמחנכים ההזדמנות להכיר מקרוב את האירגון, הגזל שעות כה רבות בחיי בניהם ותלמידיהם. הם יסיירו במחנות-אימון, נימ, יאינו להרצאות, יראו סרטים קצרים, יוחכו מקרוב בהשיגיו הגדולים של הגוף, אשר זכה לפרסומת כה שלילית בכמה מ"עתוני-ישראל.

השבוע התקרמו ההכנות לכנס וליום-ה"גדנ"ע במלוא-הקיסור. מאות נערים ונערות ברחבי הארץ עסקו באימונים מוגברים ל"קראת המפגשים וההופעות. מפקדי-הגדנ"ע ובראשם סגן-אלוף רה"ר ורן, עבדו עשרים ש-